

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Forslag, var det bortfaldet.

Indenrigsministeren (Lobjeseu):

Udvalgets Forslag under Nr. 88 vil nemlig i fyl- digere Grad end mit eget i kfredsstille de Krav, som maa stilles med Hensyn til Beskyttelsesarbejde paa Syllands Besklyst, og jeg kan altsaa kun være taknemmelig for, at man paa dette Punkt har villet yde Ministeriet et større Beløb. Jeg skal gjøre Mit til, at Beløbet bliver anvendt paa den hensigtsmæssigste og heldigste Maade, overens- stemmende med Forslaget. — Svad Forslagene under Nr. 97 og Nr. 98 angaar, er jeg ganske enig i, hvad der blev udtalt af den ærede Ord- fører. Ved det mindre Beløb, der er foreslaet, vil Sernbanevesenets Krav foreløbig kunne blive tilfredsstillt, og jeg slutter mig saaledes ganske til Forslag under Nr. 98. — Om Forslaget under Nr. 101 med det dertil hørende Under- ændringsforslag tør jeg for mit Vedkommende ikke udtale Andet, end at det, der efter mit Forslag ydes Marstals Davn, er noget gunstigere for Kom- munen, medens det, der ydes, naar Underændrings- forslaget vedtages, er noget mindre gunstigt, fordi der ikke gives nogen Henstand ved Udragenes Ind- betaling. Jeg tør imidlertid ikke her bestemt fra- raade at vedtage Underændringsforslaget; men jeg maa henstille til det høie Thing, hvorvidt det ikke i Jøelse af, at der her er et Forhold, hvori der er Grund for Statskassen til at træde hjælpende til, og tilmed da Spørgsmaalet her kun dreier sig om at give en fortere eller længere Henstand med Hensyn til Naabegyndelsen af Laanenes Afbe- taling, dog vil yde denne Henstand paa 5 Aar, hvilket mit Forslag gaar ud paa. — Inden jeg forlader dette Thema, skal jeg endnu besvare en Henstilling fra den høitærede Ordspørers Side med Hensyn til Digespørgsmaalet paa Faltser. For- holdet stiller sig saaledes, at det ikke har været muligt for Indenrigsministeren at tage Bestemmelse om, hvilken Deling der kan finde Sted mellem Lolland og Faltser af det Beløb 57,000 Rd., som er blevet stillet til Ministeriets Raadighed af Centralkomiteen. Forinden denne Deling kan blive endelig fastsat, har det ikke være muligt at be- stemme det Beløb, som jeg i Henhold til de For- handlinger, der have været førte med Udvalget, maatte finde Anledning til at stille Forslag om paa Finantsloven. Naar det først er blevet fastslaaet, hvorledes de 57,000 Rd. skulle fordeles mellem Lolland og Faltser, er det imidlertid min Mening at anmode det høie Thing om at sjeie et Beløb til det, som af de 57,000 Rd. tilfalder Faltser, saa- ledes at der i det Hele taget kommer Faltser et Beløb af 70,000 Rd. til Gode. Man vil mu- ligvis gaa ind herpaa i Jøelse af, at Beboerne derovre ere meget haardt stillede med Hensyn til deres hele Digevesen. Det er altsaa det Beløb, som jeg eller muligvis min Etermand til næste

Mar maa anmode det høie Thing om at stille til Indenrigsministeriets Disposition, for at det kan komme Faltser til Gode. — Jeg kommer nu til 3 Forslag, med Hensyn til hvilke jeg beklager ikke at staa i den skjønne Harmoni med det ærede Ud- val, hvori jeg har befundet mig med Hensyn til de andre Forslag. Det ene er det Underændrings- forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgfreds (Chr. Pedersen) til Vædringsforslaget paa Listen under Nr. 7. Det ærede Medlem ønskede, at jeg skulde afgive en Er- klæring om, at jeg vil ordne det paagjældende Forhold overensstemmende med Befolkningens Dnsfer, men et slikt Tilfagn vil jeg aldrig kunne give. Jeg maa ordne Sagen paa den Maade, som jeg under Hensyn til alle Forhold maa anse for hen- sigtsmæssigt. Jeg har, allerede forinden dette Spørgsmaal blev reist her ved 2den Behand- ling, modtaget Erklæring fra Postinspektøren om denne Sag, saaledes at jeg tør holde mig forvisset om, at Ordningen vil være saa god og hensigtsmæssig, som den efter For- holdene kan blive. Jeg tror ogsaa, at de Ulemper, som bleve paapegede af det ærede Medlem, aldeles ville forsvinde, men at give en Erklæring som den, der er bleven forlangt, om at ordne Forholdet efter Befolkningens Dnsfer, er Noget, som ingen Minister ret vel vil kunne; thi hvorledes kunne disse Dnsfer fremkomme og skaffe sig Udtryk saa- ledes, at Ministeren altid vil kunne være sikker paa, at han har opfyldt de Løfter, han i saa Henseende har givet. — Derefter skal jeg omtale det af mig foreskilt stillede Forslag uoer Nr. 1, om, at Anmærningen: „Lagten for indenrigske Telegrammer er 66 Dre for 20 Ord og 23 Dre for hver overskydende 10 Ord eller derunder“ skal udgaa, samt det dermed i Forbindelse staaende Forslag paa Listen under Nr. 12. Jeg tør tro, at selv de ærede Medlemmer, som under forrige Behandling havde nogen Tvivl om Hensigtsmæs- sigheden af, at Telegramtaxierne ere satte til 50 og 25 Dre istedetfor til 66 og 33 Dre, nu have opgivet denne Stilling med Hensyn til Re- aliteten. Om dette end ikke gjælder alle Med- lemmer, vil dog vistnok en betydelig Majoritet her i Salen erkende, at disse nye Lagter maa anses for at være de hensigtsmæssigste og rigtigste baade i Forhold til vort Telegrafvæsens Ordning og i Forhold til den Møntfod, vi efter den 1ste Januar 1851 have indført heri Landet. Naar altsaa dette Spørgsmaal mellem det høie Thing og mig er fjernet, staaer det Spørgsmaal tilbage, hvorvidt jeg kan modtage en Anmærkning, hvor- efter visse Lagter, der ere gjældende i Henhold til en gyldig kongelig Resolution, fastlaas som gjæl- dende Lagter paa Finantsloven. En saadan An- mærkning vil jeg ikke under nogenformhelt Om- stændighed kunne modtage. Den indeholder en Li. sidesattelse af en gyldig tagen kongelig Resolu- tion; men en saadan kan ikke fjernes ved en en-